

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΜΑΘΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013 1' ΛΟΥΚΑ

Προεόρτια συλλήψεως Της Αγίας Άννης, Παταπίου οσίου.

Σωσθένους, Απολλώ, Τυχικού, κ.λπ. εκ των 70.

Παρθενίου Οσίου Του εν Χίω.

Έτος 6^ο Τεύχος 275

Η διήγηση της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής μας περιγράφει τη θεραπεία της συγκύπτουσας, μιας γυναίκας που λόγω της ασθένειάς της ήταν κυρτωμένη και ταλαιπωρούνταν επί δεκαοκτώ έτη. Όταν την είδε ο Χριστός, ένα Σάββατο που δίδασκε στη Συναγωγή, την σπλαγχνίστηκε, μας λέει ο ευαγγελιστής Λουκάς, και με ένα Του λόγο, χωρίς αυτή να το ζητήσει, τη θεράπευσε. Ωστόσο το θαύμα αυτό αντί να κάνει τους σκληρόκαρδους φαρισαίους να θαυμάσουν μαζί με όλο το λαό τα μεγαλεία του Θεού, κίνησε την αγανάκτηση του αρχισυνάγωγου, που τους κάλεσε να προσέρχονται τις άλλες μέρες για να θεραπεύονται, και να μη “καταλύουν” την αργία του Σαββάτου. “Υποκριτές”, απαντά ο Ιησούς, “ο καθένας δεν λύνει το Σάββατο το βόδι του ή το γαϊδουράκι του για να πάει να το ποτίσει; και αυτή η γυναίκα, που δεν είναι ζωντανό αλλά παιδί του Αβραάμ, δεν έπρεπε λοιπόν να λυθεί από τα δεσμά που επί δεκαοκτώ χρόνια την είχε δέσει ο διάβολος, επειδή σήμερα είναι Σάββατο;”

Μέσα από τη σημερινή διήγηση ο Κύριος στηλιτεύει την υποκρισία και την τυπολατρία όχι μόνον των φαρισαίων, αλλά και κάθε ανθρώπου, κάθε εποχής. Οι φαρισαίοι της εποχής Του είχαν μετατρέψει τις εντολές του Δεκαλόγου και του Νόμου σε ένα στείρο σύστημα υποχρεώσεων και περιορισμών, και γι αυτό συχνά αντιδρούσαν με αγανάκτηση όταν ο Χριστός θεράπευε τα Σάββατα, σε σημείο να λένε ότι εφόσον δεν τηρεί το Σάββατο, δεν προέρχεται από τον Θεό¹. Η τυπολατρία τους έκανε να θεωρούν τους εαυτούς τους αυτόρκεις έναντι του Θεού, σαν τον πλούσιο της περασμένης Κυριακής, που θεωρούσε τον εαυτό του τέλειο, μιας που δεν είχε κλέψει και δεν είχε σκοτώσει. Αγανακτούν οι φαρισαίοι που ο Χριστός κάνει θαύματα το Σάββατο, αγανακτούν που συνομιλεί και τρώει μαζί με αμαρτωλούς, αγανακτούν όταν βλέπουν τους μαθητές Του να τρώνε χωρίς προηγουμένως να έχουν πλύνει τα χέρια τους, ή να μην τηρούν επακριβώς τις νηστείες².

Ο Χριστός όμως την περασμένη Κυριακή δίδαξε την ανάγκη της εξόδου από την εγωκεντρική αυτόρκεια και σήμερα μάς δείχνει ότι πάνω από τους τύπους βρίσκεται η ουσία των πραγμάτων και η αλήθεια. Γι αυτό και θα πει χαρακτηριστικά ότι δεν είναι φτιαγμένος ο άνθρωπος για το Σάββατο, αλλά το Σάββατο για τον άνθρωπο³, ότι δηλαδή μεγαλύτερη σημασία έχει ο άνθρωπος ως ψυχοσωματική οντότητα, παρά η επακριβής τήρηση κάποιων κανόνων, ιδίως όταν παραβλέπεται το ανθρώπινο πρόσωπο.

Το μήνυμα όμως του Ευαγγελίου, το κήρυγμα του Χριστού αλλά και ο τρόπος της ενανθρώπησής Του και του Πάθους Του δίνουν προτεραιότητα στην ελευθερία του ανθρώπινου προσώπου και στοχεύουν στην πνευματική του αποδέσμευση τόσο από τα δεσμά της αμαρτίας όσο και από τις στείρες υποχρεώσεις που φορτίζουν και καταπιέζουν τον άνθρωπο. Η τυπική και μηχανιστική τήρηση των εντολών του Θεού τελικά δεν μας προσφέρει τίποτα, αν στην καρδιά μας δεν πρυτανεύει η αγάπη προς τον πλησίον, η ευσπλαχνία και η διάθεση της προσφοράς και της αυτοθυσίας. Το μήνυμα επομένως της σημερινής περικοπής

μας αγγίζει και μας αφορά όλους, μιας που συχνά, ίσως και ασυναίσθητα, προτάσσουμε τις εντολές του Θεού και βάζουμε σε δεύτερη μοίρα την αγάπη προς τον πλησίον. Άλλες φορές πάλι, είτε θεωρούμε τους εαυτούς μας εντάξει έναντι του θεού, και άρα ο Θεός μάς οφείλει, είτε αγανακτούμε όταν κάποιος από τους αδελφούς μας δεν τηρούν όλα όσα εμείς τηρούμε, και προσπαθούμε να τους πειθαναγκάσουμε να ακολουθήσουν το δικό μας μοτίβο πίστεως και ασκήσεως.

Διανύουμε την περίοδο της νηστείας των Χριστουγέννων και πολλοί από εμάς νηστεύουμε και προετοιμαζόμαστε για την μεγάλη εορτή που έρχεται. Αν κάποιος ανάμεσά μας δεν τηρούν τη νηστεία, ας μη τους κατακρίνουμε. Ας θυμηθούμε ότι πάνω από τη νηστεία, πάνω από κάθε εξωτερικό τύπο, σημασία έχει να μη καταλύεται ο σύνδεσμος της αγάπης. Και το ένα είναι ωφέλιμο, και το άλλο ουσιώδες. Αλίμονο αν παραθεωρήσουμε είτε το ένα είτε το άλλο, ή αν προσπαθήσουμε να επιβάλλουμε στους ανθρώπους γύρω μας τη στάση μας και τις επιλογές μας. Αλίμονο αν γίνουμε τυπικοί τηρητές των υποχρεώσεών μας απέναντι στο Θεό, και λησμονήσουμε τη μεγαλύτερη των εντολών Του, αυτή της αγάπης προς τον πλησίον.

Χαρακτηριστική είναι άλλωστε και η διήγηση από το βίο ενός σύγχρονου γέροντα, του π. Ιακώβου Τσαλίκη, που ήταν ηγούμενος στο μοναστήρι του Οσίου Δαβίδ στην Εύβοια: όταν κάποτε είχαν ψήσει κρέας και όλοι μαζί οι μοναχοί γευμάτιζαν, χάρηκε που είδε τα πνευματικά του τέκνα να έχουν αγάπη και ομόνοια και τους είπε : “κρέας παιδιά μου να τρώτε, τις σάρκες των αδελφών σας να μην τρώτε”.

π. Χερουβείμ Βελέτζας

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ, ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, θέλοντας να ετοιμάσει για τον Εαυτό Του έμπυχο και άγιο οίκο για κατοικία Του, απέστειλε τον άγγελο Αυτού προς τους Δικαίους Ιωακείμ και Άννα (από τους οποίους θέλησε να προέλθει η κατά σάρκα μητέρα Του) και προμήνυσε τη σύλληψη της άγονης και στείρας Άννας, για να καταστήσει βέβαιη τη γέννηση της

Παρθένου. Γι' αυτό και συνελήφθη η αγία Παρθένος Μαρία και γεννήθηκε, όχι όπως μερικοί λένε, επτά μηνών ή χωρίς άνδρα, αλλά γεννήθηκε σε εννέα τέλειους μήνες, όπως και από υπόσχεση μεν Θεού, από συνάφεια όμως και σπορά άνδρα. Διότι μόνος ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός γεννήθηκε από την αγία Παρθένο Μαρία απορρήτως και ανερμηγνύτως, καθώς γνωρίζει μόνος Εκείνος, χωρίς των θελημάτων της σαρκός, και ενώ είναι τέλειος Θεός προσέλαβε όλη την τελειότητα της κατά σάρκα οικονομίας Του, όπως δημιούργησε και έπλασε τη φύση των ανθρώπων από την αρχή.

Αυτήν λοιπόν την ημέρα πανηγυρίζουμε, διότι υπενθυμίζει τους χρησμούς που δόθηκαν από άγγελο, ο οποίος ευαγγελίστηκε την αγία σύλληψη της αγνής Θεομήτορος. Αυτούς τους χρησμούς εκπληρώνοντας ο Θεός που δημιούργησε τα σύμπαντα εκ του μηδενός, διέγειρε τη στείρα κοιλιά για να καρποφορήσει. Και έκανε παιδοτόκο μητέρα κατά παράδοξο τρόπο αυτήν που έφτασε σε βαθειά γεράματα χωρίς παιδιά, δίνοντάς της τη χάρη αυτή σαν άξιο τέλος της δίκαιης αίτησης των Δικαίων. Από αυτό το δώρο του Θεού σε αυτούς, δηλαδή την Παναγία, έμελλε ο Ίδιος να γεννηθεί ως ενσαρκωθείς Θεός - καθώς ευδόκησε οι σώφρονες αυτοί να την γεννήσουν, αυτήν δηλαδή που προορίστηκε και εκλέχτηκε από όλες τις γενιές. Τελείται δε αυτή η Σύναξη στον σεβάσμιο οίκο της Θεοτόκου, που βρίσκεται στα Ευόρανα, πλησίον της αγιωτάτης Εκκλησίας».

Το πρώτο που τονίζει η ακολουθία της εορτής, η οποία και αυτή στηρίζεται σε πηγές πέραν της Καινής Διαθήκης – δείγμα, είχαμε πει σε ανάλογο προβληματισμό άλλης εορτής για την Παναγία, της ελευθερίας της ίδιας της Εκκλησίας να προσλαμβάνει υλικό και έξω από την Αγία Γραφή, όταν βλέπει ότι είναι αληθινό – το πρώτο λοιπόν που τονίζει είναι το γεγονός ότι η σύλληψη και η γέννηση ενός παιδιού δεν είναι θέμα μόνον των γονιών του. Πολλά ζευγάρια, και μάλιστα χωρίς να έχουν ιδιαίτερο ιατρικό

πρόβλημα, αδυνατούν να τεκνοποιήσουν, με αποτέλεσμα να θλίβονται, να αγχώνονται, να προσπαθούν να εξεύρουν διάφορες λύσεις προς υπέρβασή του. Για την πίστη της Εκκλησίας μας, η σύλληψη και η γέννηση είναι θέμα συνεργασίας του ζεύγους και της ίδιας της ενέργειας του Θεού. «Ο Θεός διανοίγει την μήτραν της γυναικός» μας διδάσκει ο λόγος του Θεού, που σημαίνει ότι ο άνθρωπος ως ζεύγος προσφέρει τον εαυτό του και ο Θεός ενεργοποιεί και μεταποιεί την προσφορά αυτή, ώστε να υπάρξει η καρποφορία. Δεν έχει σημασία αν έχει επίγνωση αυτής της πραγματικότητας τις περισσότερες φορές ο άνθρωπος. Η ενέργεια του Θεού λειτουργεί, έστω και κατά τρόπο ανεπίγνωστο από πολλούς, όπως αντιστοίχως συμβαίνει και με την ίδια την ύπαρξη του ανθρώπου και του κάθε όντος επί γης, που η ενέργεια του Θεού τα φέρνει σε φως και τα διακρατεί, είτε υπάρχει η πίστη σ' Αυτόν είτε όχι. «Ο γαρ Θεός ἐστίν ο διδούς πάσι ζωήν και πνοήν και τα πάντα», κατά τον λόγο του αποστόλου Παύλου στους Αθηναίους στον Άρειο Πάγο.

Η ατεκνία λοιπόν ενός ζεύγους εξαρτάται και από το θέλημα του Θεού, που σημαίνει λειτουργεί εν προκειμένω κάποιο συγκεκριμένο σχέδιο του Ίδιου, το οποίο συνήθως το ζεύγος αδυνατεί να το κατανοήσει παρά μόνον μετά από μικρό ή μεγάλο χρονικό διάστημα. Η επίγνωση όμως της συνεργείας αυτής, Θεού και ανθρώπου, για ένα τόσο μεγάλο έργο: τον ερχομό στον κόσμο ενός παιδιού, μπορεί να ενεργοποιήσει την προσευχή του ανθρώπου, την εκζήτηση από Αυτόν της χάρις Του, ώστε να «μεταβάλει» ακόμη και αυτό το σχέδιό Του. Και πράγματι, όχι λίγες φορές, ο Θεός μεταστρέφεται, υπακούοντας στο αίτημα των ανθρώπων, και δίνει τη χάρη της καρποφορίας στη γυναίκα και την υπέρβαση επομένως της ατεκνίας της.

Τον προβληματισμό αυτό τον βλέπουμε, όπως είπαμε, έντονα και στη συγκεκριμένη εορτή της συλλήψεως της αγίας Άννης. Άτεκνο το άγιο ζεύγος του Ιωακείμ και της Άννης, δεν χάνει όμως την ελπίδα του στον Θεό. Και μάλιστα σε εποχή για τους Ιουδαίους, που η ατεκνία θεωρείτο μέγα όνειδος, ντροπή, αφού αποδείκνυε ότι το συγκεκριμένο ζεύγος δεν μπορούσε να θεωρηθεί μέσον ερχομού του Μεσσία στον κόσμο. Και γι' αυτό αποδύεται σε προσευχή. Η δραματική ένταση των ύμνων εν προκειμένω φτάνει στο απώγειό της: «*Αδωναΐ Σαβαώθ, το της απαιδίας οίδας όνειδος· αυτός την οδύνην μου, της καρδίας διάλυσον, και τους της μήτρας, καταρράκτας διάνοιξον, και την άκαρπον, καρποφόρον ανάδειξον*». (Κύριε των Δυνάμεων, γνωρίζεις την ντροπή της απαιδίας. Συ λοιπόν διάλυσε την οδύνη της καρδιάς μου και διάνοιξε τους καταρράκτες της μήτρας και ανάδειξέ με, εμένα που είμαι άκαρπη, καρποφόρο). Και η προσευχή της εισακούεται. Ο Θεός επιβλέπει επί το άγιο ζεύγος. «*Πάλαι προσευχομένη πιστώς, Άννα η σώφρων και Θεώ ικετεύουσα, Αγγέλου φωνής ακούει, προσβεβαιούντος αυτή, την των αιτουμένων θείαν έκβασιν*». (Παλαιά καθώς προσευχόταν με πίστη η Άννα η σώφρων και ικέτευε τον Θεό, ακούει φωνή Αγγέλου, που την βεβαίωνε ότι ο Θεός θα πραγματοποιήσει τις προσευχές της). «*Υπήκουσε της Άννης Θεός τους στεναγμούς και προσέσχε Κύριος δεήσει τη αυτής*». (Υπάκουσε ο Θεός τους στεναγμούς της Άννας και πρόσεξε ο Κύριος τη δέησή της).

Το γεγονός της επέμβασης του Θεού, που τη στείρωση την κάνει καρπογονία, το προσλαμβάνει ο υμνογράφος για να το διευρύνει και επί πνευματικού επιπέδου: πέρα από το ότι κάνει αναδρομή στο παρελθόν για να δείξει αντίστοιχες καταστάσεις της Παλαιάς Διαθήκης – «*Συ ο τη Σάρρα δους ποτέ εν γήρα βαθυτάτω...υιόν τον μέγαν Ισαάκ· συ ο διανοίξας την στειρεύουσαν νηδύν της Άννης, Παντοδύναμε, μητρός Σαμουήλ του προφήτου σου*» (Συ, παντοδύναμε, που έδωσες κάποτε σε βαθύτατο γήρας στη Σάρρα υιό, τον μέγα Ισαάκ, συ που διάνοιξες τη στείρα κοιλιά της Άννας, της μητέρας του προφήτου σου Σαμουήλ) – θεωρεί ότι ο Θεός, όπως παλιά, όπως τώρα με την Άννα, κατεξοχήν όμως μετά τον ερχομό Του στον κόσμο, μπορεί την άνυδρη και χωρίς χάρη ανθρώπινη φύση να την μεταβάλει και να της δώσει τη δροσιά που πρέπει, ώστε να καρποφορήσει. «*Η του κόσμου σήμερον χαρά, λόγω προκηρύττεται, και μητρικάς οδύνας εις ευφρόσυνον χαρμονήν μεθίστησι, και πολύτεκνον την της φύσεως στείρωσιν έσεσθαι μηνύει, έργοις τοις της χάριτος πληθύνουσιν*». (Η χαρά του κόσμου σήμερα προκηρύσσεται με λόγο και αλλάζει τις μητρικές οδύνες σε χαρά ευφροσύνης, και φανερώνει ότι η στείρωση της φύσης θα γίνει καρποφόρα, που πληθαίνει με τα έργα της χάρις). Κι αυτό σημαίνει ότι εμείς που ζούμε πια μετα Χριστόν, σε οποιαδήποτε

κατάσταση ξηρασίας και αν βρισκόμαστε, πνευματική ή ηθική, αν στραφούμε με πίστη στον Θεό, θα δούμε τη θαυματουργική επέμβασή Του. Ο Θεός θα διανοίξει τις πόρτες της καρδιάς μας, ώστε να πλημμυρίσουμε από την παρουσία της χάρις Του. Αρκεί να υπομένουμε και να επιμένουμε.

Κι είναι περιττό βεβαίως και να σημειώσουμε ότι η σύλληψη της αγίας Άννης αποτελεί εορτή της Εκκλησίας μας όχι πρωτίστως για να δείξει το αποτέλεσμα της υπομονής και της επιμονής στη δέηση του Θεού, αλλά διότι με τη σύλληψή της αυτή μπαίνουν οι βάσεις για τη γέννηση Εκείνης, η οποία σαν νέος ουρανός θα έφερνε τον κόσμο τον ήλιο Χριστό, τον Σωτήρα του κόσμου. Με την προοπτική του ερχομού του Κυρίου φωτίζεται και αυτή η εορτή, συνεπώς είναι μία ακόμη αφορμή δοξολογίας του αγίου ονόματός Του. «Ο νέος ουρανός, εν κοιλία της Άννης τεκταίνεται Θεού πανουργού επινεύσει· εξ ου και επέλαμψεν ο ανέσπερος ήλιος, κόσμον άπαντα φωταγωγών ταις ακτίσι της Θεότητος» (Ο νέος ουρανός, δηλαδή η Παναγία, με τη θέληση του πανουργού Θεού φτιάχνεται στην κοιλιά της Άννας. Από αυτόν τον ουρανό έλαμψε δυνατά και ο ανέσπερος ήλιος, δηλαδή ο Χριστός, που δίνει φως σε όλον τον κόσμο με τις ακτίνες της θεότητας).

Όσιος Πατάπιος

Ο Όσιος Πατάπιος γεννήθηκε στην Αίγυπτο και από μικρό παιδί είχε «πνεύμα αγάπης και σωφρονισμού» (Β' προς Τιμόθεον, α' 7). Δηλαδή, πνεύμα αγάπης και πνεύμα που σωφρονίζει, ώστε φρόνιμα και συνετά να κυβερνά τον εαυτό του, αποφεύγοντας κάθε ηθική παρεκτροπή, διατηρώντας την αγνότητα, αλλά συγχρόνως παραδειγματίζε και τους συναθρώπους του. Και αυτό το απέδειξε ακόμα περισσότερο, όταν μεγάλωσε.

Αφού διαμοίρασε την κληρονομιά του στους φτωχούς, αποσύρθηκε στην έρημο. Εκεί γέμιζε το χρόνο του με προσευχή, μελέτη και αγαθοεργίες. Σε κάθε κουρασμένο οδοιπόρο που περνούσε από το κελί του, πρόσφερε ανάπαυση και φιλοξενία. Αλλά εκμεταλλευόμενος την ευκαιρία του παρείχε με διάκριση και πνευματικές οδηγίες και συμβουλές, χρήσιμες για τη σωτηρία της ψυχής του. Έτσι, η φήμη του Παταπίου εξαπλώθηκε γρήγορα και κάθε μέρα πολλοί έφθαναν στο κελί του για να ακούσουν από τα χείλη του επωφελή διδασκαλία.

Μετά από καιρό, ο Πατάπιος πήγε στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί, θέλοντας να μείνει άγνωστος, εξέλεξε ένα ησυχαστήριο στις Βλαχερνές. Όμως, η ταπεινή και καθαρή ζωή του Παταπίου, τον αξίωσε να θαυματουργεί. Έτσι και πάλι έγινε γνωστός και πέθανε θεραπεύοντας αρρώστους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

9 Δεκεμβρίου	Δευτέρα	7- 9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Η σύλληψη της Αγίας Άννης. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου της Αγίας Άννης.
13 Δεκεμβρίου	Παρασκευή	7- 10:00 π.μ. Όρθρος και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού κ.κ. Κυρίλλου, Αγίων Ευστρατίου, Μαρδαρίου, Αυξεντίου, Ευγενίου και Ορέστου και της Αγίας παρθενομάρτυρος Λουκίας. 5 μ.μ. Εσπερινός και Παράκληση στον Άγιο Σπυρίδωνα τον θαυματουργό. Απογευματινό κληρυγμα.

Καθημερινά τελείται Ιερό Σαρανταλείτουργο στο
Ιερό παρεκκλήσιο των Τριών Ιεραρχών 7:00 – 9:00 π.μ.
Κάθε απόγευμα 5:00 μ.μ. τελείται Εσπερινός.